

اعتراضات سال ۸۸ چگونه منافع ملی ایران را هدف قرار داد؟

داستان پاس گل موسوی و کروبی به اوباما برای تحریم

فرهنگستان بسیاری از کسانی که پس از اعلام نتایج انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸ (۲۰۰۹ میلادی) به خیابان‌ها آمدند و اعتراضات دنباله‌دار را رقم زدند، فهمی از تاثیر اعتراضاتشان بر منافع ملی ایران نداشتند. آنها گمان می‌کردند آن طور که کاندیداهای شکست خورده ادعا می‌کنند، در انتخابات قلب شده و با اردو کشی‌های خیابانی می‌توان در حداقلی‌ترین حالت، نظام را ناچار به ابطال انتخابات کرد. اعتراضات به نتایج انتخابات رفته‌رفته از مسیر اصلی منحرف و تبدیل به اغتشاشات دامنه‌دار

علیه کلیت جمهوری اسلامی شد. در داخل ایران اغتشاشات، در تداوم لجاجت نامزدهای شکست خورده تفسیر می‌شد ولی در خارج از ایران، این تحركات، بزرگ‌ترین مقابله مردم با حکومت. غربی‌ها تا حدودی نیز حق داشتند و در ایران هیچ‌گاه سابقه اغتشاشات در این سطح وجود نداشت و آنان نیز بر همین مبنای بهره‌مندی از این ظرفیت رایگان، برنامه‌ریزی گسترده‌ای کردند تا در حداقلی‌ترین حالت، فشار بی‌سابقه‌ای را بر ایران سوار کنند. این رویکرد در رفتار میدانی اروپا و آمریکا به وضوح

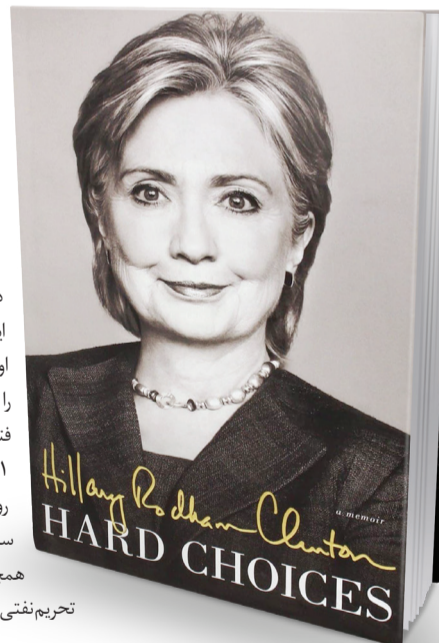
پس از اعتراضات سال ۸۸ مشخص بود اما آنان به صراحت حاضر به بیان آن نبودند. در بین کشورهای غربی، آمریکا با توجه به اینکه رئیس جمهور آن با شعار تغییر به دنبال تغییر رویکرد و مذاکره با تهران بود، به‌طور کامل سیاست خود را تغییر داد و با استفاده از ابزار تحریم و پافشاری بر اینکه «همه‌گزینه‌ها روی میز است»، سیاست فشار بر ایران را در اولویت خود قرار داد. در سال‌های گذشته رسانه‌های غربی به نقل از منابع گوناگون به افشای نسبت تحریم و اعتراضات سال ۸۸ که در ایران از آن

به فتنه ۸۸ یاد می‌شود، پرداخته‌اند. به‌عنوان نمونه روزنامه نیویورک تایمز در پایگاه اینترنتی خود در تحلیلی به قلم مارک لاندن با اشاره به تاریخچه اعمال تحریم‌های آمریکا علیه ایران و مذاکرات هسته‌ای به‌مرور سفر هیلاری کلینتون و مشاوران وی به عمان و تلاش‌های آنها برای پیدا کردن کانال‌هایی برای مذاکره با ایران پرداخت و نوشت کلینتون، دنیس راس مشاور ویژه خود را در سال ۲۰۰۹ مکلف کرد با مقامات عمانی درباره چگونگی مذاکره با ایران دیدار و گفت‌وگو کند. اما چند هفته

بعد، اعتراضات ضد دولتی در ایران کاخ سفید را واداشت تا به جای تعامل با ایران، راهبرد فشار را پیگیری کند. کلینتون در آن زمان با چین و دیگر کشورها در شورای امنیت سازمان ملل برای تحریم ایران لابی کرد. این نشریه با اشاره به تردیدهای کلینتون برای مذاکرات، افزود حامیان کلینتون می‌گویند بی‌اعتمادی وی به ایران موجه بود و موفقیت وی در اعمال تحریم‌ها، او را به بهترین نامزد برای مدیریت مرحله بعدی یعنی توافق هسته‌ای تبدیل کرد.

تغییر اوباما به روایت هیلاری کلینتون

هیلاری کلینتون دومین فصل از کتاب خاطرات خود را «تحریم‌ها و راه‌ها» نام‌گذاری کرده است. بخش‌هایی از این فصل به بیان مقاطع کوتاهی از تاریخ روابط جمهوری اسلامی ایران و آمریکا در دوران ریاست جمهوری بیل کلینتون و جورج بوش پرداخته و حتی گریزی نیز به کودتای آمریکای سال ۱۹۵۳ علیه محمد مصدق، نخست‌وزیر وقت ایران زده است. کلینتون در این بخش مدعی می‌شود واشنگتن مجبور بوده است در چارچوب قیام‌های جنگ، دولت دموکراتیک ایران را سرنگون کند. نقطه عطف این فصل جایی است که کلینتون به صراحت از نقش خود در مقابله با ایران و پرونده هسته‌ای آن صحبت می‌کند. این موضوع دارای لایه‌های گوناگونی است. کلینتون در گام اول در این فصل اشاره می‌کند که در آوریل سال ۲۰۰۸ علی‌رغم وجود مخالفت‌ها در آمریکا با تندروی‌های او علیه مخالفان آمریکا، وی ایران را به حمله اتمی و نابودی به‌طور کامل تهدید کرده است. او در این باره نوشته است: «در سال ۲۰۰۸ هم اقدام تحریک‌آمیز دیگری انجام دادم. به رهبران ایران هشدار دادم که اگر جلوی چشمان من [اگر رئیس جمهور شدم]، دست به حمله هسته‌ای علیه اسرائیل بزنند، آمریکا اقدام به تلافی خواهد کرد و ما قادر خواهیم بود آنها را کاملاً نابود کنیم.» این مساله گریه به بهانه ادعای «حمله اتمی ایران به رژیم صهیونیستی» بیان شده بود تا کمی از زهر تهدید تند کلینتون بکاهد اما تالیف‌کننده ایران به نابودی بود، زیرا تهران نهنتمنا سلاح اتمی در اختیار نداشت بلکه صحبتی از حمله اتمی ایران به رژیم صهیونیستی نیز در میان نبود، بلکه این تل‌اویوی بود که به سلاح‌های اتمی، بیولوژیک و شیمیایی مجهز بوده و تهران را به استفاده از سلاح‌های نامتعارف تهدید کرده بود. کلینتون سپس در مرحله دوم سراغ دورانی می‌رود که در دولت نخست باراک اوباما منصب وزارت خارجه آمریکا را برعهده گرفت. وزیر خارجه اسبق آمریکا به بیان وضعیت اسفبار آمریکا در منطقه پرداخته و می‌گوید کشورش در زمانی که وی به وزارت رسید، با شرایط سختی در منطقه روبرو بود، زیرا رژیم صهیونیستی در جنگ ۳۳ روزه لبنان شکست خورده و در جنگ ۲۰۰۹ علیه غزه نیز به موفقیتی دست نیافته بود. کلینتون می‌گوید در چنین شرایطی ایران در حال توسعه نفوذ خود در منطقه و تجهیز ارتش خود بود و دیگران در منطقه تنها نظاره‌گر پیشرفت‌های ایران بودند.

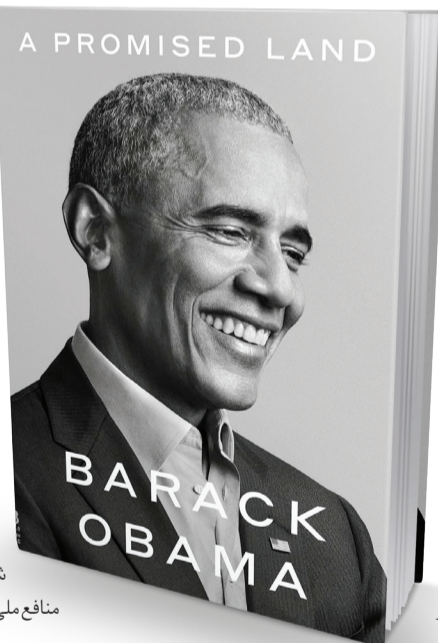

کلینتون در گام سوم به توضیح و تشریح برنامه‌های خود برای تغییر اوضاع در غرب آسیا و به‌طورکلی منطقه می‌پردازد. وزیر خارجه اسبق آمریکا می‌گوید آنها برای مهار ایران از راهبرد دوگانه «تعامل» و «فشار» استفاده کردند تا بتوانند توسعه نفوذ و پیشرفت‌های ایران را مهار کنند. با این حال کلینتون تأکید دارد که تمام اقدامات آنها علیه ایران با دشواری‌های بسیاری روبرو بود و تهران میلی به پذیرش محدودیت‌ها نداشت. او سپس به سختی‌های موجود بر سر راه ایجاد اجماع جهانی علیه ایران اشاره می‌کند که چگونه رئیس‌جمهور آمریکا و دیگر اعضای دولت این کشور مجبور

اوباما و ابزار تحریم‌های فلج‌کننده

همان‌طور که هیلاری کلینتون در کتاب خاطراتش نوشته، اوباما از سال ۲۰۰۹ استراتژی دوسویه یعنی فشار همراه با مذاکره را در قبال ایران انتخاب کرد اما پیش از اتفاقات سال ۸۸، آمریکا چه رویکردی در برابر ایران داشت؟ پاسخ این سوال را باراک اوباما در تازه‌ترین کتابش یعنی «سرزمین موعود» داده است. اوباما در این کتاب با اشاره به اینکه «از سال ۱۹۸۰ تقریباً هیچ ارتباط سطح بالایی بین ایران و آمریکا وجود نداشته است»، نوشته: «در سخنرانی مراسم تحلیف [م] گفته بودم ما بایدیم دست‌مان را سوی کسانی دراز کنیم که علاقه دارند مشت‌هایشان را باز کنند.» منظور او از «کسانی» ایران بود. اوباما به‌سرعت نیز وارد عمل شد و هفته بعد از آغاز به کارش، نامه‌ای محرمانه از طریق کانالی که آمریکا با دیپلمات‌های ایرانی در سازمان ملل متحد داشت، خطاب به آیت‌الله خامنه‌ای رهبر ایران ارسال و پیشنهاد آغاز گفت‌وگو میان دو کشور در مورد موضوعات مختلف از جمله برنامه هسته‌ای ایران را می‌دهد. اوباما می‌نویسد: «پاسخ [آیت‌الله] خامنه‌ای در یک نامه محرمانه بی‌پرده بود: «ایران هیچ علاقه‌ای به گفت‌وگو و مذاکره مستقیم ندارد.» «ام‌ان‌وی» (رئیس وقت کارکنان کاخ سفید) وقتی متن نامه را دید، گفت «به گمانم نمی‌خواهد به این زودی‌ها مشتش را باز کند.» پاسخ دادم «تقدیر بازی می‌کند که به من انگشت [...] نشان بدهد.» پیش از این، «فرهنگستان» در گزارش «تحریم سبز» که دوم آذرماه منتشر شد، نوشت که اوباما خیلی صریح نمی‌گوید در متن نامه به رهبر انقلاب چه نوشته است، اما پیش از او ویلیام برنز، دیپلمات سابق آمریکایی در کتاب خاطرات خود که به نام «کانال پشت پرده» تاریخچه دیپلماسی آمریکا و استدلالی برای احیای آن منتشر شده، جزئیات بیشتری از این پیام را منتشر کرده است. او در فصل نهم کتابش نوشته: «در اوایل ماه می، رئیس‌جمهور [اوباما] نامه‌ای بلند و محرمانه برای آیت‌الله خامنه‌ای فرستاد. این نامه تلاش داشت ظرافت زیادی به خرج دهد، پیام این نامه باید واضح می‌بود اما باید به‌شکلی نوشته می‌شد که در صورت درز کردن به بیرون، خیلی بحث‌برانگیز نباشد.» او ادامه می‌دهد: «در نامه، اوباما بر کلیت پیام تئوروی خود تأکید کرد. او بر عزم راسخ خود مبنی بر جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای و حمایتش از موضع ۵+۱ مبنی بر اینکه ایران از یک برنامه هسته‌ای غیرنظامی برخوردار باشد، تصریح کرد. او همچنین تصریح کرد که سیاست دولت او پیگیری تغییر رژیم در ایران نیست و به آمادگی خود برای گفت‌وگوهای مستقیم اشاره کرد.» برنز در ادامه ضمن ارائه روایت خود از پاسخ رهبر انقلاب به نامه اوباما تصریح می‌کند: «با اینکه رهبر عالی ایران پاسخ مشخصی به پیشنهاد رئیس‌جمهور برای گفت‌وگو مستقیم نمی‌داد اما پاسخ وی بر اساس استانداردهای ادبیات انقلابی خیلی تند نبود.»

برنز می‌نویسد پس از دریافت پاسخ رهبر ایران و به‌رغم آنکه آیت‌الله خامنه‌ای پاسخ مشخصی به پیشنهاد مذاکره نداد، اما اوباما در نامه دوم پیشنهاد ایجاد یک کانال گفت‌وگو دوجانبه مشخص‌ر می‌دهد و حتی نام تیم مذاکره‌کننده آمریکایی‌ها را هم در نامه به ایران می‌فرستد و بر این گفت‌وگو مستقیم تأکید می‌کند! این تیم ویلیام برنز و پوینت تالوار، از شورای امنیت ملی بودند. همه چیز اما پس از دهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری در ایران به هم می‌ریزد. اعتراضات به نتیجه انتخابات و تبدیل آن به اغتشاش باعث می‌شود آمریکا درخواست مذاکره را کنار بگذارد و سراغ تحریم‌هایی که بعدها به «تحریم‌های فلج‌کننده» معروف شد، برود. اوباما در کتابش به این مساله اشاره کرده است. او می‌نویسد: «هرگونه چشم‌انداز دستیابی به موفقیت زودهنگام، در ژوئن ۲۰۰۹ خاموش شد؛ زمانی که میرحسین موسوی، مقامات دولتی را به تقلب در رأی گیری برای کمک به انتخاب مجدد احمدی‌نژاد برای دوره دوم ریاست‌جمهوری متهم کرد. میلیون‌ها معترض به خیابان‌ها آمدند تا نتایج انتخابات را به چالش بکشند. آنها همچنین جنبش سبز را به راه انداختند که یکی از مهم‌ترین چالش‌های داخلی دولت اسلامی از انقلاب ۱۹۷۹ به بعد بود.» برنز رئیس‌جمهور سابق آمریکا می‌نویسد نخستین واکنشش حمایت قاطع از

آنها از شکاف در ایران، آنها طرح‌های تحریمی خود را متمرکز بر هدف قرار دادن معیشت مردم استوار کردند و همین اساس نیز به این تحریم‌ها تحریم‌های فلج‌کننده می‌گفتند. به‌عنوان نمونه در قطعنامه ۱۹۲۹، معیشت مردم، هدف اصلی تحریم بود. در قالب این قطعنامه شدیدترین فشارها در ۴ حوزه توسعه بخش انرژی، دسترسی ایران به منابع مالی، ایجاد یک نظام بازرسی از کشتی‌ها و محموله‌های هوایی ایران و همچنین به‌وجود آوردن یک سیستم یکپارچه برای اعلام نقض تحریم‌های بین‌المللی به تهران وارد شد. آمریکا البته به این قطعنامه بسنده نکرد و ۱۵ روز بعد در ژوئن ۲۰۱۰، تحریم‌های یکجانبه‌ای علیه بخش انرژی و بانکداری ایران موسوم به «سیسادا» یا قانون تحریم‌های جامع ایران اعمال کرد تا تحریم‌های گسترده‌ای در بخش‌های گوناگونی از جمله نفت و گاز به ایران تحمیل شود. ۳ ماه بعد از آن در مهرماه سال ۸۹ (اگوست ۲۰۱۰) اتحادیه اروپا نیز تحریم‌هایی در حوزه مالی، بیمه‌ای و صنایع نفت و گاز اعمال کرد. با تغییر رویکرد اوباما نسبت به ایران که ناشی از اعتراضات سال ۸۸ بود، روند تحریم‌ها شددت گرفت تا یک ادعای موهوم انتخاباتی، بزرگ‌ترین ضربه را به منافع ملی ایران براند.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب میثم سواعدی فرزند کاظم به شماره شناسنامه ۵۲۶۷ صادره از اهواز در مقطع کاردانی پیوسته رشته کامپیوتر نرم‌افزار صادره از واحد دانشگاهی آزاد اسلامی واحد دزفول با شماره ۰۹۴۰۶۴۵۱۶۵۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول ارسال نماید.

◆◆◆

سند کمپانی موتورسیکلت ۱۲۵ مدل ۹۳ به رنگ قرمز به شماره موتور 0124NE1134346 و شماره تنه 125A9324487 و به شماره پلاک ۲۷۷۳۷-۵۶۹ به نام علی عباسی نژاد مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

◆◆◆

برگ سبز خودرو پژو سواری ۲۰۶ مدل ۹۰ به رنگ سفید - روغنی به شماره موتور 14190058341 و به شماره شاسی NAAP31EG6CJ201259 و به شماره پلاک ۱۴-۹۴۴ ط ۸۷ به نام کوروش رستم‌پور مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سازمان آگهی‌های روزنامه فرهنگستان
Advertisement's Organization
تلفن: ۰۲۱) ۶۶۳۴۸۰۴۶-۶۶۳۴۸۰۱۸
فکس: ۰۲۱) ۶۶۳۴۸۰۱۷
تماس با ما :
ایمیل: a66348018@gmail.com

فرهنگستان

سایت روزنامه
www.FARHEEKHTEGAN.ir

ردیف	تاریخ	صادرکننده تحریم	نوع تحریم
۱	۱۹ خرداد ۱۳۸۹	شورای امنیت	قطعنامه ۱۹۲۹ (هسته‌ای)
۲	۳ تیر ۱۳۸۹	آمریکا	بخش انرژی و بانکداری
۳	۲۵ مهر ۱۳۸۹	اروپا	حوزه‌های مالی، بیمه‌ای، صنایع نفت و گاز
۴	اردیبهشت ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم نفتی
۵	اردیبهشت ۹۰	اروپا	تحریم خطوط کشتیرانی ایران
۶	تیر ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم نظامی
۷	مهر ۱۳۹۰	اروپا	تحریم علیه اشخاص ایرانی به دلیل نقض حقوق بشر
۸	۱۵ آبان ۱۳۹۰	اروپا	تحریم ۱۸۰ شخصیت حقیقی و حقوقی ایرانی
۹	۳۰ آبان ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم نفت و پتروشیمی
۱۰	۱۵ آذر ۱۳۹۰	اروپا	تحریم اشخاص مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران
۱۱	۵ دی ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم موسسات معامله‌کننده با بانک مرکزی ایران
۱۲	۲۳ دی ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم شرکت‌های چینی و اماراتی مرتبط با بخش نفت ایران
۱۳	۳ بهمن ۱۳۹۰	اروپا	تحریم بانک مرکزی و خرید نفت از ایران
۱۴	۴ بهمن ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم بانک تجارت ایران
۱۵	۲۸ بهمن ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم وزارت اطلاعات ایران
۱۶	۱۵ اسفند ۱۳۹۰	آمریکا	تحریم بانک دبی به علت همکاری با ایران
۱۷	۵ فروردین ۱۳۹۱	اروپا	تحریم ۱۸ فرد ایرانی
۱۸	۲۳ فروردین ۹۱	اروپا	تحریم واردات نفت از ایران به اروپا
۱۹	۲۱ اسفند ۱۳۹۱	اروپا	تحریم ۹ فرد ایرانی